

Sygn. akt IV C 1221/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **S S O Tomasz Jaskłowski**

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Kowalska

Po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014 r. w **Warszawie**

sprawy z powództwa Z. P., H. S. i E. P.

przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W.

o 522 000zł

I. oddała powództwo o zasądzenie kwoty 215 000 zł;

II. umarza postępowanie o zasądzenie kwoty 307 000 zł;

III. zasądza od Z. P., H. S. i E. P. na rzecz

Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. 7 200 zł (siedem

tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV C 1221/09

UZASADNIENIE

J. i Z. małżonkowie P. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) kwoty:

a) **440 000,00 zł** tytułem **odszkodowania za spadek wartości nieruchomości** i

b) **82 000,00 zł** tytułem **pokrycia kosztów rewitalizacji akustycznej budynku;**

wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Dnia 15 sierpnia 2011 r. zmarł J. P. (k- 499). Spadek po nim odziedziczyły żona Z. P. i córki H. S. i E. P. po 1/3 części każda z nich (k- 509-510).

H. S. i E. P. zostały dopuszczone do udziału w sprawie w charakterze powódek (k- 659).

Ostatecznie **Z. P. H. S. i E. P.** wniosły o zasądzenie na ich rzecz kwoty **215 000,00 zł** to jest z:

a) tytułem **odszkodowania za spadek wartości nieruchomości** kwoty 133 000,00 zł to jest na rzecz:

- Z. P. 56 000,00 zł

- E. P. 63 000,00 zł

- H. S. 14 000,00 zł

b) tytułem **pokrycia kosztów rewitalizacji akustycznej budynku** kwoty 82 000,00 zł to jest na rzecz:

- Z. P. 55 000,00 zł

- E. P. 13 500,00 zł

- H. S. 13 500,00 zł

W **pozostałym zakresie Powódki cofnęły pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia** (k- 707)

Pozwane **Przedsiębiorstwo Państwowe (...)** wniosło o oddalenie powództwa (k- 51-56 i 707).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

J. i Z. małżonkowie P. byli właścicielami nieruchomości, położonej w P. przy ul. (...), o powierzchni 0,0825 ha, oznaczonej nr geodezyjnym 34 obręb 2-07-11 dla której Sąd Rejonowy w Piasecznie prowadził księgę wieczystą nr (...) (k- 7).

Nieruchomość ta zabudowana była dwoma domami jednorodzinnymi. Jeden z tych domów wybudowany został w 1970 r. drugi w 1991 r. Budynek frontowy wzniesiono z bloczków gazobetonowych. Ściany zewnętrzne i nośne o grubości 25 cm nieocieplane, stropodach typu K. ocieplany styropianem wypełnienie pustaki keramzytem. Stolarka okienna z tworzywa dwuszybową, drzwi wejściowe drewniane. Drugi budynek, w głębi działki wzniesiono z bloczków żużlowo betonowych (...) o grubości 25 cm, nieocieplany, stropodach wentylowany, więźba dachowa o konstrukcji drewnianej, pokryta papą. Oba budynki są parterowe nie podpiwniczone (k- 307-311).

Izolacyjność akustyczna opijanych wyżej budynków spełnia wymagania określone w Polskiej Normie PN-B- (...) -3 (k- 423-439).

Po śmierci J. P. jego żona i córki dokonały częściowego działu spadku umową zawartą w formie aktu notarialnego z dnia 2 listopada 2011 r. (k- 504- 508). Działka o nr (...) podzielona została na trzy mniejsze działki (...). W wyniku częściowego działu spadku działka nr (...) przyznana została na wyłączną własność E. P. bez spłat i dopłat na rzecz pozostałych spadkobierców.

E. P. działkę (...) podarowała w formie aktu notarialnego swojej córce K. K. (2) (k- 638-641)

W wyniku zawartych między opisanymi wyżej osobami umowami, wyżej opisana nieruchomość podzielona została na trzy nieruchomości:

1) oznaczona nr ewidencyjnym **34/1** o powierzchni 398 m² dla której Sąd Rejonowy w Piasecznie prowadził księgę wieczystą nr KW (...) stanowiąca własność K. K. (2);

2) oznaczona nr ewidencyjnym **34/2** o powierzchni 324 m² dla której Sąd Rejonowy w Piasecznie prowadził księgę wieczystą nr KW (...) stanowiąca współwłasność Z. P. w 4/6, E. P. w 1/6 i H. S. w 1/6;

3) oznaczona nr ewidencyjnym **34/3** o powierzchni 103 m² stanowiąca drogę dojazdową do działki (...) dla której Sąd Rejonowy w Piasecznie prowadził księgę wieczystą nr KW (...) stanowiąca współwłasność Z. P. w 4/6, E. P. w 1/6 i H. S. w 1/6.

Rozporządzeniem Wojewody (...) z dnia 7 sierpnia 2007 r. utworzono obszar ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...). Nieruchomość powódki znalazła się w „strefie M”

Rozporządzenie to wydane zostało w oparciu o treść art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska Dz.U.2008.25.150 (z późniejszymi zmianami).

W wyniku zmiany treści art. 135 ust. 2 ustawy, obecnie obszar ograniczonego użytkowania tworzy sejmik województwa, w drodze uchwały

Sejmik Województwa (...) w dniu 20 czerwca 2011 r. podjął Uchwałę nr 76/11 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) w W..

Przedmiotowa **nieruchomości znalazły się w całości w strefie ograniczonego (...).**

Wartość przedmiotowej nieruchomości po utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) spadła o 133 000,00 zł (k- 567)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z cytowanych wyżej dokumentów, o dowodów z opinii biegłych A. K. (k- 306-312), Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego (k- 423-439) i M. D. (k- 566-595) oraz dowodu z przesłuchania Powódki (k- 709)

Opinia biegłego A. K., który ustalał wartość prac dotyczących rewitalizacji akustycznej opisanych wyżej budynków nie mogła być wzięta przez Sąd pod uwagę z tego powodu, że po opracowaniu tej opinii opracowana została opinia Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego z której wynikało, że budynki położone na nieruchomości oznaczonej nr 34/2 spełniają normy dotyczące hałasu, co oznacza, że żadnych dalszych prac adaptacyjnych w celu rewitalizacji akustycznej budynków nie trzeba wykonywać. Powódki w tej sytuacji nie wnosiły o sporządzenie przez biegłego A. K. opinii uzupełniającej po zapoznaniu się z opinią Instytutu ewentualnie o powołanie innego biegłego do spraw budownictwa. Powódki nie wnosiły również o powołanie innej opinii akustycznej. W tej sytuacji Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii (...).

Sąd stoi na stanowisku, że dowód z opinii biegłego akustyka nie miałby dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia, jeżeli dotyczyłby poziomu hałasu na danym terenie. Poziom hałasu jaki występuje w obszarze ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) wynika z map akustycznych i treści samej Uchwały Sejmiku Województwa (...) (§ 4). Wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w obszarze ograniczonego użytkowania określa również Uchwała (§ 6) i powołane przez nią przepisy prawa i obowiązujące normy. Do ustalenia zatem jakie prace należy wykonać w budynku powódki nie ma potrzeby przeprowadzania szczegółowych pomiarów akustycznych dotyczących przekroczenia norm hałasu w na danym terenie. Nawet bowiem gdyby z opinii biegłego akustyka wynikałyby jakieś różnice w stosunku do norm wynikających z przepisów wymienionych w Uchwale (§ 6), to i tak Sąd musiałby orzekać na podstawie norm wynikających z Uchwały a nie pomiarów biegłego.

Opinia biegłego akustyka może mieć jednak istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy jeżeli zmierza nie do ustalenia pomiarów przekroczenia hałasu na danym terenie, ale do ustalenia czy konstrukcja określonego budynku spełnia normy wynikające z Uchwały S. Województwa (...). Może być bowiem tak, że dany budynek, mimo że położony jest w strefie podwyższonego hałasu spowodowanego ruchem lotniczym, to został wybudowany w taki sposób, że nie trzeba w nim dokonywać żadnych prac remontowych w celu spełnienia normy akustycznych. Może być tak dlatego, że lotnisko istnieje w W. od początków XX wieku. Budynek może być zatem tak zaprojektowany i wybudowany aby spełniać podwyższone normy hałasu.

W oparciu o cytowaną wyżej opinię Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, Sąd ustalił, że żadne prace adaptacyjne w omawianych budynkach nie muszą być wykonane. Konstrukcje bowiem obu tych budynków odpowiadają przewidzianym w prawie budowlanym normom hałasu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zgodnie z treścią **art. 129** ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska Dz.U.2013. 1232 (z późniejszymi zmianami) Jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części. **W związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości** jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; **szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości.**

Wartość nieruchomości powódki uległa zmniejszeniu o kwotę **133 000,00 zł.**

W orzecznictwie utrwalił się pogląd zgodnie z którym obniżenie wartości nieruchomości nie stanowi jedynej podstawy do zasądzenia odszkodowania w oparciu o treść art. 129 ust. 2 p.o.ś..

Wprawdzie w uzasadnieniu do wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2009-09-30 I ACa 484/09 LEX nr 756606 Sąd ten wyraził pogląd, że „Zgodnie z art. 129 ust. 2 ustawy z 2001 r. Prawo ochrony środowiska szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości, co skutkuje **zmniejszeniem aktywów właściciela** i koresponduje z pojęciem straty w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. **Obniżenie wartości nieruchomości, która jest dobrem inwestycyjnym, stanowi wymierną stratę niezależnie od tego, czy właściciel ją zbył, czy też nie zamierza podjąć w tym kierunku żadnych działań.** Przesłanką roszczenia odszkodowawczego przewidzianego w art. 129 ust. 2 u.p.o.ś. nie jest bowiem jej zbycie. **Odszkodowanie nie jest też ograniczone do rzeczywistej straty**, ponieważ obowiązuje zasada pełnej odpowiedzialności odszkodowawczej za wprowadzenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości”, to jest to pogląd odosobniony.

Zob. **II CSK 367/08 wyrok SN 2008-12-12** LEX nr 508805

Hipoteza art. 129 ust. 2 ustawy z 2001 r. - Prawo ochrony środowiska **nie obejmuje każdego ograniczenia korzystania z nieruchomości** położonej w obszarze ograniczonego użytkowania, **ale tylko takie, które w związku utworzeniem obszaru** ograniczonego użytkowania **wynikają z zakresu ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości** wskazanego w akcie prawa miejscowego, tworzącego obszar ograniczonego użytkowania.

postanowienie SN z dnia 2010-02-24 III CZP 128/09 LEX nr 578138

Szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 p.o.ś., jest także obniżenie wartości nieruchomości **wynikające z faktu, iż właściciel nieruchomości będzie musiał znieść** dopuszczalne na tym obszarze **immisje** (np. hałas).

I ACa 1028/10 wyrok s.apel. 2011-01-13 w Poznaniu LEX nr 898628

Szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 p.o.ś., jest obniżenie wartości nieruchomości **wynikające z faktu, iż właściciel nieruchomości będzie musiał znieść** dopuszczalne na tym obszarze **immisje** (np. hałas). Nie jest uprawniona dostrzegalna w piśmiennictwie i orzecznictwie tendencja do wąskiego ujmowania odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 129 ust. 2 p.o.ś.

I ACa 775/11 wyrok s.apel. 2012-03-29 w Poznaniu LEX nr 1133347

Szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 p.o.ś. jest także obniżenie wartości nieruchomości **wynikające z faktu, że jej właściciel będzie musiał znieść** dopuszczalne na tym obszarze **immisje** (np. hałas).

wyrok SN 2012-05-25 I CSK 509/11 LEX nr 1215402

Szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 p.o.ś. jest także obniżenie wartości nieruchomości **wynikające z faktu, że właściciel będzie musiał znieść** dopuszczalne na tym obszarze **immisje** .

IV CSK 28/12 wyrok SN 2012-06-27 LEX nr 1228596

Odpowiedzialność odszkodowawczą, o której mowa w **art. 129 p.o.ś.**, przewidziano **nie za samo ograniczenie i nie za każde ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości**. Odszkodowanie nie rekompensuje zmiany dotychczasowej sytuacji właściciela nieruchomości, a tym bardziej utrzymywania już istniejących ograniczeń w przypadku zmiany aktu prawnego. **Odszkodowanie służy bowiem za konkretną szkodę, która powstała w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości, a nie za samo ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości**. Konieczną przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest więc szkoda, której źródłem jest rozporządzenie lub akt prawa miejscowego powodujący ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Szkoda ma być normalnym następstwem wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego wprowadzającego ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości. Szkoda taka może powstać, gdy akt prawa miejscowego wprowadza nowe lub zwiększa dotychczasowe ograniczenia co do sposobu korzystania z nieruchomości lub też przedłuża na kolejny okres ograniczenia, które zostały wprowadzone na określony czas. Szkoda nie powstaje, gdy kolejny akt prawny utrzymuje zakres ograniczeń na dotychczasowym poziomie (jak poprzednio obowiązujący).

IV CSK 216/12 wyrok SN 2012-10-12 LEX nr 1275002

Przesłanką samodzielnego roszczenia odszkodowawczego, wynikającego z art. 129 ust. 3 p.o.ś. jest ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, wynikające z wprowadzenia rozporządzenia, jako aktu wykonawczego do ustawy, albo aktu prawa miejscowego powodujących zmniejszenie jednego z uprawnień wynikających z prawa własności, a w następstwie szkodę. **Odszkodowanie przysługuje, jeżeli zostanie wykazany związek przyczynowy pomiędzy wprowadzonym ograniczeniem a szkodą.**

Oznacza to, że samo obniżenie wartości nieruchomości jako takie nie stanowi samodzielnej przyczyny powstania szkody o której mowa w art. 129 § 2 p.o.ś. Obniżenie wartości nieruchomości aby skutkowało odpowiedzialność przewidzianą w tym przepisie musi:

- a) pozostawać w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości i
- b) wynikać z tego, że właściciel będzie musiał **znieść** dopuszczalne na tym obszarze **immisje**.

Związek szkody z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości, nie polega jedynie na wprowadzeniu strefy ograniczonego użytkowania, ale musi wynikać z konkretnych ograniczeń strefą tą wprowadzonych. Takie rozumienie tego związku wynika nie tylko z cytowanego wyżej orzecznictwa ale wprost z literalnej wykładni art. 129 § 2 p.o.ś. (**W związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę.**)

W omawianej sprawie nieruchomości powodów leżą w strefie OOU. W strefie tej Uchwała nr 76/11 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) w W., wydana przez Sejmik Województwa (...) w dniu 20 czerwca 2011 r. nie wprowadza żadnych ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości. Skoro zatem nie występuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości to nie ma związku między ograniczeniem a szkodą.

W obszarze w którym położone są przedmiotowe nieruchomości występuje przekroczenie norm hałasu. Jest to jednak po pierwsze przekroczenie nieznaczne, po drugie budynki Powódek są tak skonstruowane, że wewnątrz tych budynków normy hałasu nie są przekroczone. Powódki nie muszą zatem niczego znieść. Immisje polegająca na przekroczeniu norm hałasu wewnątrz budynków nie występuje a na zewnątrz nie może być uznana za nadmiernie uciążliwą.

Dodać tu należy, że Pani E. P. nie musi niczego znieść bo na żadnej z przedmiotowych nieruchomości nie mieszka.

W ocenie Sądu w omawianej sprawie **art. 435 k.c.** nie ma zastosowania z trzech zasadniczych powodów.

Po pierwsze do przepisu tego nawiązuje Tytuł VI Dział I omawianej ustawy. W dziale tym omówiona jest odpowiedzialność za szkody spowodowane oddziaływaniem na środowisko ale w wyniku bezprawnego działania. Legalna działalność (...) nie powoduje odpowiedzialności w oparciu o art. 415 k.c. nie ma tu bowiem ani winy ani bezprawności. Wprawdzie odpowiedzialność wynikająca z treści art. 435 k.c. nie jest odpowiedzialnością na zasadach winy lecz na zasadach ryzyka, to jednak skoro odpowiedzialność za szkody spowodowane oddziaływaniem na środowisko uregulowana została w przepisie szczególnym (art. 129 omawianej ustawy) to przepis ogólny nie ma zastosowania. *Lex specialis derogat generali*.

Po drugie Przedsiębiorstwo (...) składa się z pasów startowych, terenu wokół i znajdujących się na tym terenie budynków i urządzeń. Wszystko to ni jak się nie rusza. Nie można zatem uznać PP (...) za przedsiębiorstwo wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody. Wprawdzie **art. 324 p.o.ś.** stanowi, że w razie wyrządzenia szkody przez zakład o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku art. 435 § 1 Kodeksu cywilnego stosuje się niezależnie od tego, czy zakład ten jest wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody. To jednak PP (...) nie są przedsiębiorstwem o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku w rozumieniu o którym mówi **art. 248 p.o.ś.** W pozwanym Przedsiębiorstwie nie występuje bowiem zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w zależności od rodzaju, kategorii i ilości **substancji** niebezpiecznej znajdującej się w zakładzie. Pozwany nie przechowuje żadnych substancji niebezpiecznych, może poza paliwem dla samolotów. Omawiana ewentualna szkoda nie jest jednak związana z żadną substancją niebezpieczną a z hałasem.

Po trzecie i najważniejsze w omawianej sprawie nie występuje szkoda (poza koniecznością rewitalizacji akustycznej) w rozumieniu omawianego przepisu. Każda rzecz ma swoją wartość rzeczywistą i wartość księgową. Wartość rzeczywista oznacza wartość materialną, którą można uzyskać przy dokonaniu określonej czynności prawnej dotyczącej danej rzeczy. Nie koniecznie musi to być sprzedaż, może to być zamiana, potrącenie, zastaw, hipoteka i inne. Wartość księgową to hipotetyczna wartość oznaczająca jaką cenę na rynku uzyskują podobne rzeczy. Wartość księgową ulega stałym zmianom, tak jak zmianą podlega wartość rynkowa. Zmiana wartości księgowej nie powoduje ani straty, ani zysku. Strata, czy zysk może wystąpić jedynie w przypadku dokonania czynności prawnej rzeczy dotyczącej np. sprzedaży, zamiany, potrącenia, obciążenia hipoteką (mniejsza wartość księgową, mniejszy kredyt czy pożyczka pod hipotekę). Zmiana wartości księgowej tak się ma do zmiany wartości rzeczywistej, jak sondaż wyborczy do rzeczywistych wyborów. W wyniku sondażu wyborczego liczba mandatów określonej partii w parlamencie ani się zmniejsza, ani nie zwiększa. Liczba mandatów ulega zmianie jedynie w wyniku rzeczywistych wyborów. Zatem zmniejszenie wartości księgowej, dopóki nie dokona się czynności prawnej rzeczy dotyczącej, jest stratą lub zyskiem hipotetycznym. Sama bowiem wartość księgową jest wartością hipotetyczną.

Stanowisko to potwierdza Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2010 r. sygn. akt VI ACa 1156/10 Obniżenie potencjalnej wartości nieruchomości, nie mieści się w granicach szkody, ani jako rzeczywista strata, ani jako utracona korzyść. Tak, więc na zasadach ogólnych odpowiedzialności odszkodowawczej nie jest możliwe dochodzenie z tego tytułu roszczeń, wobec przedsiębiorstwa prowadzącego lotnisko ani na zasadzie winy - art. 415 k.c., ani ryzyka - art. 435 § 1 k.c. Port lotniczy nie może być uznany za zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody, nawet, jeżeli poszczególne elementy organizacji takiego przedsiębiorstwa korzystają z sił przyrody. Do odpowiedzialności prowadzącego takie przedsiębiorstwo lub zakład nie ma zastosowania art. 435 k.c.

Zgodnie z treścią **art. 136 ust. 3** ustawy w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

Roszczenie o zasądzenie kosztów potrzebnych do rewitalizacji akustycznej budynku na podstawie **art. 129 ust. 2 i art. 136 ust. 3** p.o.ś. nie jest uzależnione od uprzedniego poniesienia tych kosztów. Zob. wyrok s.apel. w Poznaniu 2008-04-10 I ACa 2/08.

W ocenie Sadu można domagać się jedynie zwrotu tych kosztów już poniesionych, które dokonane zostały w związku z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania. Co do zasady zatem tylko tych kosztów, które poniesione zostały po wprowadzeniu strefy. Nie można natomiast domagać się zwrotu kosztów rewitalizacji akustycznej poniesionych przez przewidującego właściciela nieruchomości przed wprowadzeniem strefy.

W celu uzyskania właściwego klimatu akustycznego w budynkach powódek nie trzeba wykonywać jakichkolwiek prac. W budynkach tych klimat akustyczny odpowiada normom. Powódki, ani nie wniosły o zwrot wartości jakichkolwiek prac już wykonanych po wprowadzeniu strefy, ani nawet nie twierdziły, że takie prace zostały wykonane.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o treść **art. 98 k.p.c.**

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku.